

A l'Assemblea, titulars!

No és un secret per ningú els crítics i transcendents moments que travessa la classe mèdica rural a Espanya. Moments en què tots demanen, tots extremen les seves campanyes en pro de les seves més o menys legítimes aspiracions, quan tots els sectors de la vida nacional deixen oir la seva veu, en lluita per assolir les reivindicacions societàries respectives.

Tots els estaments socials cerquen beneficis, lluiten, es defensen, s'organitzen, donen fe de vida col·lectiva i fan arribar llurs conclusions als Poders públics.

També els metges anem a celebrar—a la fi!—dues assemblees els dies 10, 11 i 12 de gener; en elles ha d'aparèixer diàfanament el sentit general; i, amb ell d'acord, han de redactar-se conclusions que compringuin tots els extrems dels nostres problemes palpitants.

Però cal anar a l'Assemblea; hem de fer un acte de presència considerable el major nombre de titulars; no és el moment de fugir d'estudi en aquests minuts preciosos en els quals ens juguem potser una carta decisiva.

No és suficient, ni molt menys, remetre unes lletres d'*entusiasta adhesió incondicional*.

Aquests instants exigeixen major sacrifici. Cal pensar que gastar-se comodament trenta cèntims en una carta és poc sacrifici per a la transcendència de ço que en aquestes hores ventilem.

No ha d'ésser una Assemblea "com sempre", i a la qual, a més, hi anem "els de sempre" també.

Pensin els titulars que estan en situació crítica la nostra vida econòmica, la nostra independència social, el pa dels nostres. Que la Llei municipal, amb la seva autonomia d'estar per casa, pot anorrear-nos, si prèviament no ens posem en guàrdia defensiva.

A l'Assemblea tots! No res de Delegacions; que no hi siguin absents en aquestes hores decisives més que el nombre de companys indispensable perquè els serveis professionals estiguin degudament atesos.

El sacrifici ha d'ésser de "trenta duros" i no de "trenta cèntims". Allò per a molts serà un veritable sacrifici; no ho nego; però això altre representaria una dissimulada deserció i seria una decepció per als que encara confiem en el ressorgir de la classe i per ell acombatem un dia i un altre.

N. M. Cirajas, President de la J. P. de I. M. de Sanitat de Madrid.

PER A COMBATRE L'INTRUSISME.—Queda prohibit als metges el tractament de les malalties venèries per correspondència i l'anunci a tots en general, i en qualsevol forma, de suposats mètodes curatius que no responen a la veritat i honorades científiques i s'apartin, en fi, de les elementals regles de l'ètica professional.
(De la R. O. de 27 de maig de 1930.)